

- 380 ΟΙΔΙΠΟΥΣ - ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
 ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται¹,
 εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὖνεχ', ἦν ἐμοὶ πόλις
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσεν,
- 385 ταύτης² Κρέων ὁ πιστός, οὐξ³ ἀρχῆς φίλος,
 λάθρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
 ὑφείς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην⁴ δ' ἔφυ τυφλός.
- 390 Ἐπεὶ φέρ' εἶπέ⁵, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής ;
 πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων⁶,
 ἡὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον ;
 Καίτοι τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν⁷, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
- 395 ἦν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων
 οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν⁸. ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
 ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν⁹,
 γνώμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
- 400 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.
 Κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε¹⁰
 ἀγηλατήσιν· εἰ δὲ μὴ 'δόκεις γέρων
 εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἷά περ φρονεῖς¹¹.

1 ὅσος ὁ φθόνος παρ' ὑμῖν φυλάσσεται : *litt.* combien d'envie est conservée auprès de vous = que d'envie vous excitez !

2 Complément d'objet second de l'infinitif ἐκβαλεῖν au vers suivant

3 Οὐξ, crase pour ὁ ἐξ

4 Accusatif de relation : en ce qui concerne son art, dans son art.

5 ἐπεὶ φέρ' εἶπέ : eh bien, voyons, dis-moi

6 ἡ ῥαψωδὸς κύων : la chienne aux énigmes en vers (le Sphinx)

7 Καίτοι οὐχὶ τοῖς ἐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν τό γ[ε] αἴνιγμ[α] : *litt.* pourtant ce n'était pas le fait d'un homme le premier venu d'expliquer l'énigme = Pourtant, cette énigme, il n'était pas donné au premier venu d'en trouver la solution.

8 Construire ἦν σὺ προῦφάνης ἔχων γνωτόν οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν οὔτ' ἐκ θεῶν του : *litt.* [pouvoir de divination] que toi tu es apparu ne possédant de connu ni de la part d'oiseaux ni d'après quelqu'un des dieux.

9 Accusatif d'un pronom de la 3eme personne du sg : lui/elle

10 χῶ (καὶ ὁ) συνθεῖς τάδε : et celui qui a machiné tout cela

11 εἰ δὲ μὴ [ἐ]δόκεις γέρων εἶναι (ind. imparfait = irréel du présent), παθὼν ἔγνωσ' ἂν (ind. aoriste = irréel du passé) οἷά περ φρονεῖς : si tu ne me paraissais pas si vieux, tu aurais appris [*en souffrant*] à tes dépens ce que coûtent de tels desseins.